

01 – Salut!

02 - LES RONDES DEL VI

Lletra: J. Soler Amigó

Música: J. Arnella

Sovint les tavernes han estat com un reducte inexpugnable on la memòria popular s'ha anat trameten de viva veu.

No vagis a la mar
a encomanar les penes,
no vagis a la mar,
les aigües en van plenes.

Vora, vora del port
hi ha una vella taverna,
vora, vora del port
un bar de mala mort.

*Tralarà, larà, larà,
tralarà, larà, larà.*

Una bóta de rom
i una altra d'aiguarent,
una bóta de rom
i molta olor de gent.

No siguis sol a beure
ni sol a rumiar,
no siguis sol a beure
que el vi et condemnarà.

El primer brindis va
per companys i companyes,
el segon anirà
pels qui els han crescut banyes.

El tercer, libació
a la salut dels pobres,
no és amb mala intenció
deixar al burgès les sobres.

Atents, amics, encara,
al següent got de vi
beneirem la mare
que a tots ens va parir.

La copa que fa cinc
pel gran pare Noè,
la copa que fa sis
pels diables del cafè.

Quan el sis serà buit
maleirem l'infern,
la copa que fa vuit
el clero i el govern.

El got de comiat
el cantarem tots junts,
el got de comiat
un rèquiem pels difunts.

03 - BEUREM UNA BOTETA

Beurem una boteta
de la vall, de la vall Roseta.
Beurem una boteta
de la vall, de la vall del vi.

Que begi, que begui,
que begui, que begui,
que begui, que begui,
que begui, que prou!

04 - L'AIGAT D'OLOT

A l'any mil nou-cents quaranta
a Olot hi va haver un aigat ,un aigat,
que el Fluvià s'hi passejava
pels carrers de la ciutat.

Va eixurrancar les muntanyes,
se n'emportà el cultiu ,el cultiu,
amb els ponts, carrers de cases,
tot el que era prop del riu.

Se n'emportà edificis
i persones aigua avall ,aigua avall,
moltes fàbriques deixaren
a la gent sense treball.

De Camprodon a Setcases,
de Ripoll a Torelló ,Torelló,
de Sant Joan de les Abadesses
a Sant Pere Pescador.

Els veïns de baix pujaren
refugiar-se al pis de dalt,pis de dalt,
tothom creia que venia
el diluvi universal.

Un borratxo que ho va veure,
un borratxo que ho va dir ,ho va dir,
va dir:"Fa més mal l'aigua,
fa més mal l'aigua que el vi.

Si una altra vegada torna,
ja sabeu el què heu de fer ,heu de fer,
replegar-hi força fustes
i fer l'Arca de Noè.

05- JOTA DEL PEIX BARATO

(Lletra: Joan Zit, de l'Escala, Ramon Manent i Popular)

Aquesta jota és contundent: entre en Joan Zit, en Ramon Manent i el Ball de Panderos de Vilafranca han aconseguit una mescla explosiva. El tros de “Caga’t a la gorra, Bartomeu...” correspon a frases –sense solta ni volta però divertides– que s’inventaven els balladors vilafranquins del Ball de Panderos per recordar la música quan havien d’assajar i no venia el músic. És una mena de mar i muntanya.

La sardina de contenta balla
i el barat s’està dintre el racó,
ja l’anxova toca la guitarra
i el roger està dintre la cançó.

*Castanyoles, castanyoles,
castanyoles i mollets!
Apa, noies, peix barato!
Peix barato que és de l’art!*

*Caga’t a la gorra, Bartomeu,
caga’t a la gorra a fe de Déu,
caga’t a la gorra
que tot el que caguis serà teu.*

*Atura el carro que vull baixar
perquè tinc ganes d’anar a c...
Atura el carro que vull baixar
perquè tinc ganes d’anar a c...*

Goita els musclos com fan la rotllana
al voltant d’aquest rap tan hermós
i el qui fa parella amb la cigala
és el congre que hi va tot seriós.

Sèpia, escórpores, llucets, garotes,
un surell, dos seitons, tres popets,
i tots ballen alegres la jota
d’una cobla de calamarcets.

06 - *BARREJA, BARREJA*

Popular italiana.

Allà a la plana, hi ha una masia
que és l'alegria, que és l'alegria,
allà a la plana, hi ha una masia
que és l'alegria dels muntanyencs.

*Si empal·lideixo jo
i trec el fetge,
no em parlis de metge,
no em parlis de metge.
Si empal·lideixo jo
o algú es mareja,
barreja, barreja
i ampolles de vi!*

Allà a la plana, hi creix un lliri:
el cementiri, el cementiri,
allà a la plana, hi creix un lliri:
el cementiri dels muntanyencs.

Si empal·lideixo...

Allà a la plana, hi ha una veïna
que és la ruïna, que és la ruïna,
allà a la plana, hi ha una veïna
que és la ruïna dels muntanyencs.

Si empal·lideixo...

07 - CATERINA

Caterina n'ha begudes
sis ampolles de vi bo.
És al llit que està malalta
i ha d'anar a buscar el doctor.

Ai no! Ai no!
Que li fa por.

És al llit que està malalta
i ha d'anar a buscar el doctor.
El doctor que la visita
ja li fa amagar el vi bo.
Ai no! Ai no!
Que li fa por

El doctor que la visita
ja li fa amagar el vi bo.
«Malviatge se l'emporti
aquest maleït doctor!
Ai no! Ai no!
Que li fa por

»Malviatge se l'emporti
aquest maleït doctor!
Si em moria que m'enterrin
al celler prop del vi bo.»
Ai no! Ai no!
Que li fa por

08 – BEURE ÉS EL QUE ENS CAL

Vet aquí que una vegada
sis xicots de la Bisbal (Bis)
van entrar en una vila
per tastar el vi de l'hostal. Cal!

Volem beure, beure, beure,
Beure, beure és el que ens cal.
Cal! cal! cal! cal!

Van entrar en una vila
per tastar el vi de l'hostal.(Bis)
Les butxaques eren fondes
però més buides que un timbal.

Volem beure, beure, beure...

Les butxaques eren fondes
però més buides que un timbal.
El més pinxo toca el fondo
però no hi troba ni sis rals.

Ai, vatua, diu la dona,
fer-se el maco no s'hi val.

Com hi ha món, diu la minyona:
fora les calces, xavals!

I de sota la camisa
dues cames com dos pals.

Ai, vatua, diu la dona,
que són negres, però és igual!

Com hi ha món, diu la minyona,
és això ben bé el que em cal.

D'un amb un, tots sis passaren
del més baix fins al més alt.

Ai vatua, diu la dona,
fer-se el maco, tant se val!

Com hi ha món, diu la minyona:
teniu les calces, xavals.

Perquè aquí els xicots beuen
i no paguen pas amb rals.

09 - BEU EN PERE

Beu en Pere,
torna a beure
d'aquell vi , que n'és de bo!
d'aquell vi de Vilafranca
veremat a la tardor.

10 - SOM CAPS CALENTS

Som caps calents
i ens plau el vi
tenim l' enamorada
que ens ha fugit.

Beure i cabtar
i fer l'amor
són pels calents de cap obligació.

11 - SOM TRES XICOTS

Som tres xicots espatarrants
que no fem peça a na ningú,
estem buscant desesperats
una xicota per cada ú.

*Però com que no en trobem mai cap
patim patim patim patim
patim patim,
però com que no en trobem mai cap,
patim patim patim patim
patim del cap.*

Si la xicota ens volgués,
enara que fos un fregai,
ja veurieu com tots tres
tirariem cera avall.

12 - CANÇÓ DE BEURE

Popular catalana.
Així és com la canten a Osona.

De la terra en surt la vinya.
Visca la vinya!
Vinyem, Vinyim, vinyam,
visca la vinya, visca la vinya,
vinyem, vinyim, vinyam,
visca la vinya i visca el mam.

De la vinya se'n va a la premsa.
Visca la premsa!
Premsem, premsim, premsam,
visca la premsa...

De la premsa se'n va a la bóta.
Visca la bóta!
Botem, botim, botam,
visca la bóta....

... a la garrafa
a l'ampolla
al vas

a l'estómac
a la bufeta
al tiruliru
a la terra

Font: Del disc "De Rams a Pasqua" del Grup de recerca folklòrica d'Osona. Cançó enregistrada a Sant Julià de Vilatorça durant una sardinada del Caramellaires del Roser (Editat per *9 Nou-Maig* 1996)

13- REPUTICÀNTICUS

Popular olotina

Ja en farem dir una novena a Sant Agustí (bis)
a la presó
perquè els de la Moixina ens han dit que no (bis)

*Reputicànticus quin cony d'auxílicus
kirieleison de l'espíritu sànticu
cara de rànticu, marià concèntricu,
i "aunque" en tenga les patilles tòrtiques
la cara rústica, el "pelo" màsticu i el "culo" frèsticu.*

Tres homes sense calces vàrem trobar
i amb les pistoles dretes a punt de tirar
són caçadors
i per les nenes maques bons tiradors (bis)

Reputicànticus...

Ja en respon el més petit: jo no hi vull anar (bis)
a Montserrat
perquè els de la Moixina ens han ben cardat (bis)

Reputicànticus...

Dominus viscum, seculorum cristicum,
cul d'una vella, cardeu-li un místicu.

14 - LA CIRERETA

Popularitzada arreu de Catalunya.

D'aquesta cançó n'hi ha unes quantes versions; aquesta és tal com la canta en Cinto Solanelles que s'ha passejat per tot el Pirineu amb el ramat d'ovelles.

Un petó no en va mai sol quan va de veres,
per 'xò diuen que els petons i les cireres
si d'un ne vénen molts,
noies que no vulgueu pols,
noies que no vulgueu pols
no aneu a l'era.

La que nega un petonet quan se'l suplica,
de genolls amb tot el cor així s'explica:
«Jo t'estimo de debò,
mira, deixa't fer un petó,
que molt baix i a cau d'orella et tempto jo.

»Deixa que et besi, nineta,
la cirereta
de ta boqueta,
de petons jo te'n faria
com fruits tindria
cap cirerer.»

Quan la nit de Sant Joan n'és arribada
no hi ha noia que no estigui enamorada,
si és que el jove que la vol
vulgui estar amb ella sol
per dir-li, ple d'amor, l'estimada:
«Jo t'estimo, nina hermosa, n'és de veres;
te'n faria més petons que en té cireres
lo més alt dels cirerers,
fins que jo no pogués més
jo voldria que ta boca me'ls tornés.»

Què en té de fer una nineta,
tota soleta
i joveneta,
que si el seu jove volia
li'n donaria
tot lo seu cor.

15 - ELS GOIGS DE BRESCA

Popular pallaresa

La mandra sempre ha tingut molts devots; així és com l'exalcan al Pallars Sobirà i com ens la fa arribar l'Artur Blasco en el recull "Rosa vermella, rosa galant". També ha estat enregistrada (1990) per Primera Nota en el disc Llet i vi. Un brindis per les expressions Pallaresos *les goigs, gordeu-nos,...*

Cantarem les goigs de Bresca;
qui els pogués sentir cantar
lo diumenge per la festa
i els dilluns per descansar,
lo dimarts 'nar de viatge,
i el dimecres per tornar,
lo dijous n'és mitja festa
i el divendres passar comptes
pel dissabte 'nar a cobrar!

Però gloriosa santa mandra
gordeu-nos de treballar.
Pro, però gloriosa santa mandra,
gordeu-nos de treballar.

16 - ANÀREM A SANT MIQUEL

Anàrem a Sant Miquel,
una colla de gent bona.
xim pum dali dali dali trum trum
una colla de gent bona.

Sa jaia mos va dir entrau
joves, si heu de mester dona.
xim pum dali...

Ses meues filles ho són
convenientes per un pobre.

Perquè m'han sortit petites
i han de mester poca roba.

Així mateix també tenen
alguna altra cosa bona.

Sa cosa no vos la dic

però ja deveu pensar-hi.

Tal volta valtros teniu
es jugaroi de posar-hi.

17 – SOM BOLETAIRES

Som boletaires,
som cistellaires,
la nostra vida
és el rovelló.
Sentint la flaire
no triguem gaire
a tenir ple
el cistell i el sarró.

Fredolics, reigs, carreteres,
mollerics i xampinyons,
rossinyols, magencs, llenegues,
cama-secs i moixernons.

I al voltant dels pins s'albiren
rovellons i pinetells.
I a l'entorn de les alzines
surenys i carlets novells.

Som boletaires...

Bolets que Déu va donar-nos
als Països Catalans,
és igual anomenar-los
rovellons o esclata-sangs.

Dos amors jo comparteixo,
Catalunya i els bolets,
si un em fa decaure els ànims
l'altre me'ls manté ben drets.

Som boletaires...

18 - XALA I BEU SENSE BRIDA!

Jon Soler Amigó – Jaume Arnella

Un obrir i tancar d'ulls:
fugissera és la vida...
A cavall dels antulls
xala i beu sense brida!

Tot és fum, vanitat,
saviesa entumida.
Canta, besa, combat,
xala i beu sense brida!

Els amics al voltant,
a una ronda convida;
i a la falda una amant,
xala i beu sense brida!

Pren-la amb les dues mans,
àmfora beneïda!
com els pòtols i els sants:
xala i beu sense brida!

Mescla amb vi els teus amors,
que els plaers fan bullida;
paladeja calmós,
xala i beu sense brida!

Atzagaia i destí
sempre deixen ferida:
cauteritza-la amb vi,
xala i beu sense brida!

Fill del vent de xaloc
i la terra adormida,

penedeix-te de poc:
xala i beu sense brida!

El solatge és amarg,
la garrafa exhaurida...
L'últim trago el més llarg:
xala i beu sense brida!

Un obrir i tancar d'ulls,
però ella mai no t'oblida;
de la deu dels teus rulls,
xala i beu sense brida!

19 – RUBAIS

OMAR KAYYAM. ESTANCES

Des del jorn en que Venus i la Lluna
van apareixer al cel per ordre del Diví,
no s'ha vist mai una
cosa millor que el vi.

Perxò sempre m'ha estranyat
veure que es ven el vi bo,
perquè amb el diner guanyat
no es pot comprar res millor.

El jorn que hauré deixat ma vestidura externa;
el jorn que es parlarà de mi com una falla,
feu del meu fang un got, dueu-me a la taverna,
i veureu com reneixo quan l'empleneu a taula.

I ben tranquils a l'ombra dels arbres, mon aimia,
amb una àmfora plena, un llibre de poesia,
un pa i una cançó que em cantis, ten per cert
que serà Paradís el que era abans desert.

Un niu per aixopluc, un troç de pa, una flor
per a flairar; no ser ni massa fort ni feble;
no creure ni manar, no ser esclau ni senyor,
i no tenir jamai ni mestre ni deixeble.

No tinc prou valor ni ciència
per anar enllà de l'ençà,
ni tinc prou intel·ligència
per viure sense pensar.

Sacerdots, savis i vells,
i en general tot ascètic,
et declararan herètic
si no ets un ase com ells.

Aquest vi que dóna ardència
fa somriure gent malalta
i és una piga a la galta
del rostre d'intel·ligència.

Bevedors, bojós i boges,
amics, reguem de vi el prat,
perquè, un cop ben amarat,
tot esclatarà en flors roges.

20 – Salut!